

Audio kázeň

Božie Slovo Kvetnej nedele nám ponúka akýsi sumár celého Veľkého týždňa. Veľká dráma, centrálna, kľúčová dráma dejín celého ľudstva, ktorá tieto dejiny rozdeľuje na „pred“ a „po“. A čo na to ľudia?

Absolútna väčšina vtedajších obyvateľov planéty Zem nemalo ani tušenia, čo sa deje. Mnohí aj počuli, no nemali záujem. Iní prišli ako diváci. Dav, ktorý raz kričí „Hosanna!“, inokedy „Ukrižuj ho!“ Niektorí ľudia možno boli v obidvoch davoch. A len niekoľko ľudí bolo naozaj zaangažovaných v tejto dejinnej dráme. A predsa išlo o celé ľudstvo. Bohočlovek Ježiš Kristus umiera za všetkých ľudí všetkých čias...

Zdá sa, že sa tak moc nezmenilo ani teraz, keď my dnes oslavujeme tajomstvo Veľkého týždňa. Väčšina obyvateľov zeme nič netuší, mnohí nemajú záujem, niektorí ostávajú v dave - či už sympatizujúcom, alebo nepriateľskom, a len niektorí sa nechali vnoriť do reality, ktorá premieňa, tvorí nové ľudstvo podľa ducha evanjelia.

Podme sa teraz trochu pozrieť na problém davu, ktorého súčasťou často ostávame.

Aktuálne sme všetci veľmi zasiahnutí, šokovaní vojnou v našom bezprostrednom susedstve. Vojná - triumf zla, diablove defilé.

Skúsme si ale uvedomiť, že vojna a iné spoločenské, aj osobné katastrofy sú vyvrcholením toho, že vo svete panuje zlo a nespravodlivosť, ktoré sú často tolerované, niekedy ani nie sú vnímané, maximálne ich pozorujeme s pocitom bezmocnosti, že tak to je a nič sa s tým nedá robiť. Je to zlo systémové, takzvané systémové hriechy, z ktorých sa nikto nikdy nespovedá, lebo ich nepovažuje za vlastnú vinu.

Napríklad, spovedal sa už niekto z toho, že si žije na takej úrovni, ako si žije, aj preto, že jeho štát obchoduje so zbraňami? Alebo vás trápi, že si žijete na takom štandarde, aký je pre väčšinu obyvateľov zeme nedostupný už aj preto, že keby sa všetci chceli mať tak dobre, ako sa máme my, bolo by to pre Zem neúnosné, pretože nemá toľko zdrojov surovín a energií? Alebo aj našim príspevkom podporujeme masmédiá, ktoré svojim obsahom dehumanizujú našu kultúru, šíria nepravdy, nepodporujú rozvoj ľudského ducha a viditeľne, či aj nenápadne škodia? Vadí nám korupcia, áno, ale len tá u druhých... Korupciu odsudzujeme až dovtedy, kým sa nám samým nepodarí dostať sa niekde po známosti, vybaviť niečo mimo poradia... A takto by sme mohli vypočítavať ešte veľmi dlho.

Áno, je to tak, svet je chorý a s tým sa nedá nič robiť, maximálne to môžeme kritizovať, ak vôbec...

Je potrebné scitlivieť na tieto „systémové“ hriechy.

Raz som sa pri stretnutí mladých opýtal: „Chcel by som vedieť, či máte sociálne cítenie... Už ste sa niekedy zamysleli, alebo dokonca rozhorčili nad faktom, že robotník na Slovensku dostane menej, ako polovičný plat v porovnaní s robotníkom v tej istej fabrike, za tú istú prácu v Nemecku?“ Odpoveď bola okamžitá: „Samozrejme, že nás to trápí, aj hnevá, akurát minule sme sa o tom rozprávali, či by sme sa nemali vysťahovať do Nemecka...“ Potom som pokračoval: „Povedzte mi, ale prosím úprimne, už ste sa niekedy zamysleli a trápili nad tým, že robotník v Rumunsku dostane za tú istú prácu v tej istej fabrike oveľa nižšiu mzdu ako robotník na Slovensku?“ Chvíľu bolo ticho, ale potom prišla veľmi zaujímavá odpoveď: „Nad tým nech sa trápia rumunskí mladí!“

Systémové hriechy sa nás týkajú, lebo sme súčasťou systému. Sme v dave....

Raz som bol na jednej konferencii Potravinovej banky, zameranej na problém plytvania s potravinami. Potravinová banka prijíma a rozdeľuje chudobným prebytky z obchodných reťazcov, tovar, ktorý sa nepredal a už mu hrozí expirácia. Ktosi sa tam opýtal predstaviť jedného veľkého obchodného reťazca: „Každý deň od vás dostávame neuveriteľné množstvá najrozličnejšieho pečiva. To neviete počítat? Neviete odhadnúť, koľko asi predáte?“ On odpovedal: „My vieme, že denne produkuje veľmi veľa prebytkov, odpadu. Ale napriek tomu sa nám to opláti, to je obchodná stratégia. Slovenský spotrebiteľ je totiž už tak rozmaznaný, že keby prišiel do obchodu hoci aj tesne pred záverečnou a nenájde tam práve také pečivo, ako hľadá, bol by sklamaný, už by k nám neprišiel, stratili by sme zákazníka, odišiel by ku konkurencii a viac by sa nevrátil.“ Systém, dav tak ľahko nezmeníme. Ale môžeme nechať premeniť seba. Môžeme neakceptovať ako normálne to, čo je normálne v spoločnosti, nepremenenej evanjeliom. V spoločnosti je normálne neodpustiť, pomstiť sa, uprednostniť seba, predbehnúť sa, hľadať moc nad druhými... Evanjelizovanému človeku toto normálne nie je.

Milí priatelia, chcel by som vás pozvať počas Svätého týždňa vystúpiť z davu, prežiť veľmi blízko s Ježišom jeho cestu cez poníženie, smrť a pochovanie k triumfu nového života.

(Zamyslenie prevzaté zo stránky knazi.sk.)